

Ministeren

Udlændinge- og Integrationsudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Udlændinge- og Integrationsministeriet

Udlændinge- og Integrationsudvalget har den 22. november 2019 stillet følgende spørgsmål nr. 49 (alm. del) efter ønske fra Andreas Steenberg (RV) til udlændinge- og integrationsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 49:

Er det ministerens vurdering, at der – inden for rammerne af Danmarks internationale forpligtelser – kan stilles mere lempelige krav over for ægtefæller til danske statsborgere, som ønsker ægtefællesammenføring til Danmark?

Svar:

Udlændinge- og Integrationsministeriet forstår det således, at der spørges til, om der kan forskelsbehandles mellem danske statsborgere og udlændinge i relation til krav over for ægtefællen i forhold til ægtefællesammenføring.

Efter artikel 14 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMRK) skal nydelsen af de i konventionen anerkendte rettigheder og friheder sikres uden forskel på grund af køn, race, farve, sprog, religion, politisk eller anden overbevisning, national eller social oprindelse, tilhørsforhold til et nationalt mindretal, formueforhold, fødsel eller ethvert andet forhold.

Bestemmelsen har ikke karakter af et generelt forbud mod diskrimination, men gælder alene inden for områder, der er omfattet af konventionens øvrige bestemmelser og protokoller. Opstilling af visse kriterier, herunder eksempelvis statsborgerskab, som grundlag for at forskelsbehandle i relation til kravene for ægtefællesammenføring giver anledning til overvejelser i forhold til EMRK artikel 14 i kombination med artikel 8 om ret til bl.a. familieliv.

EMRK artikel 14 indeholder efter Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols (Domstolen) praksis et forbud mod usaglig forskelsbehandling, der indebærer, at personer i sammenlignelige situationer som udgangspunkt skal behandles ens. Bestemmelsen omfatter både direkte og indirekte diskrimination.

Det følger videre af Domstolens praksis, at en forskelsbehandling er diskriminatorisk – og dermed i strid med artikel 14 – hvis den ikke er objektivt og sagligt be-

19. december 2019

Udlændinge- og
Integrationsministeriet

Familiesammenføring
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Tel. 6198 4000
Mail uim@uim.dk
Web www.uim.dk

CVR-nr. 36977191

Sags nr. 2019 - 17542
Akt-id 1095101

grundet. Heri ligger omvendt, at forskelsbehandling er lovlig, hvis den varetager et anerkendelsesværdigt formål, og der er proportionalitet mellem det anvendte middel og det formål, der søges realiseret.

Der kræves meget vægtige grunde for, at Domstolen kan anse forskelsbehandling alene på grundlag af nationalitet for forenelig med EMRK, jf. f.eks. dom af 16. september 1996, Gaygusuz mod Østrig.

Det tilføjes, at flertallet i Storkammeret ved Domstolen i sin dom af 24. maj 2016 i Biao-sagen fandt, at den daværende 28-årsregel var udtryk for indirekte forskelsbehandling på baggrund af etnicitet, og at en sådan indirekte forskelsbehandling alene er lovlig, hvis den er begrundet i tvingende og meget vægtige hensyn, der ikke relaterer sig til etnicitet, hvilket Storkammerets flertal ikke fandt, at 28-årsreglen var. 28-årsreglen var en undtagelse til det daværende tilknytningskrav, der var en af betingelserne for ægtefællesammenføring. 28-årsreglen omfattede danske statsborgere og udlændinge, der var født og opvokset i Danmark eller kommet hertil som ganske små.

Biao-sagen vedrører ikke direkte spørgsmålet om, hvorvidt det vil være i strid med diskriminationsforbuddet i EMRK at indføre lempeligere krav for ægtefæller til danske statsborgere end for ægtefæller til udlændinge i relation til ægtefællesammenføring. Det er imidlertid vurderingen, at de argumenter, som Domstolen anfører til støtte for sin konklusion i Biao-dommen vedrørende den daværende 28-årsregel, også er relevante for vurderingen af forholdet mellem EMRK og en indførelse af lempeligere krav for ægtefæller til danske statsborgere end for ægtefæller til udlændinge i relation til ægtefællesammenføring. Der kan i den forbindelse henvises til Udlændinge- og Integrationsministeriets besvarelse af spørgsmål nr. 8 til L 162 (ophævelse af 26-årsreglen i ægtefællesammenføringsager) af 20. april 2017.

Der ses ikke umiddelbart at kunne peges på sådanne tvingende og meget vægtige hensyn, som Domstolen kræver, for at forskelsbehandle mellem danske statsborgere og udlændinge i relation til krav over for ægtefællen i forhold til ægtefællesammenføring.

Mattias Tesfaye

/

Merete Milo